

Sygn. akt I CSK 541/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku E. W. i K. W.

przy uczestnictwie Miasta W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt V Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od uczestnika na rzecz każdego z wnioskodawców
kwoty po 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej uczestniczka powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sformułowana w formie pytania: „czy dopuszczalne jest w przypadku, gdy zastosowanie ma wskazany art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny uznanie, iż posiadanie zależne przekształciło się natychmiast (wprost) w posiadanie samoistne bez uwzględnienia okresu czasu, który jest konieczny, aby posiadacz zależny w sposób jednoznaczny wykazał na zewnątrz zmianę tytułu posiadania z posiadania zależnego na posiadanie samoistne?”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (nie publ.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego względnie uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw.

Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestniczka nie przedstawiła argumentów, które by przemawiały za tezą, że sformułowane przez nią pytanie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym”, a nadto „istotnym”. Pytanie to nie ma związku z wykładnią art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, natomiast dotyczy faktów, jakie zostaną ustalone w każdej konkretnej sprawie, a będą obrazować sposób korzystania z nieruchomości przez posiadacza niebędącego jej właścicielem. Uczestniczka słusznie wskazała, że posiadanie zależne może ulec przekształceniu w posiadanie samoistne, co wymaga uzewnętrznienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lipca 2009 r., II CSK 69/09, OSP 2011, nr 4, poz. 45). Nie jest możliwe udzielenie abstrakcyjnej odpowiedzi na pytanie, przez jak długi czas posiadacz zależny nieruchomości powinien manifestować zmianę zamiaru władania nią, żeby można było tę manifestację uznać za dostatecznie długo trwającą i możliwą do zauważenia przez właściciela, co byłoby równoznaczne z oznaczeniem tego momentu jako początku biegu terminu zasiedzenia. Takiej odpowiedzi należy udzielić zawsze indywidualnie, z odwołaniem się do ustalonych okoliczności faktycznych sprawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 i § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804), Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aw

jw